

Knowledge
Gives Rise To
Friendship

สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์

131 ถนนอโศกมนตรี (สุขุมวิท 21) กรุงเทพฯ 10110

โทร: 02-661-6470-7, โทรสาร: 02-258-3491

THE SIAM SOCIETY UNDER ROYAL PATRONAGE

131 Asoke Montri Road (Sukhumvit 21), Bangkok 10110, Thailand

Tel: 66(2) 661-6470-3 Fax: 66(2) 258-3491

e-mail: info@siam-society.org

Websites: www.siam-society.org, www.siamese-heritage.org

24 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ "คุ้มครองและส่งต่อ มรดกเชียงใหม่"

เรียน ท่านผู้สนใจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมประชุม

ด้วยสยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และหอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ กำหนดจะจัดประชุมเชิงปฏิบัติการภายใต้หัวข้อเรื่อง "คุ้มครองและส่งต่อ มรดกเชียงใหม่" ในวันพฤหัสบดีที่ 8 และวันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม ศกนี้ ณ ห้องประชุมอินทนิล สำนักบริการวิชาการ (Uniserv) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในการประชุมครั้งนี้ จะหยิบยกประเด็นของ ช่วงหลวงเวียงแก้ว วัดร้างในบริเวณเมืองเก่าเชียงใหม่ และการอนุรักษ์เรือนโบราณ มาวิเคราะห์และหาทางออกที่เป็นข้อมติทางนโยบายและกฎหมาย เพื่อเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป โดย สยามสมาคมฯ และผู้ร่วมจัดการประชุมมองเห็นสอดคล้องกันว่า ประชาชน องค์กรเอกชน และภาครัฐ ควรทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องประสาน รับฟังและมองหาวิธีแก้ไขร่วมกันอย่างเป็นจริง ควรนำเสนอทางออกของปัญหาโดยเฉพาะในแง่มุมของกฎหมายให้เหมาะสมกับความเป็นไปของสังคมและวิถีชีวิต เพื่อคงไว้ซึ่งมรดกวัฒนธรรมได้ยั่งยืนสืบไป

ในนามของคณะผู้จัดงาน จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ได้มาร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและกฎหมาย ในประเด็นที่ท่านสนใจ อันจะยังประโยชน์ที่แท้และยั่งยืนต่อเมืองเชียงใหม่ต่อไป

สุดท้ายนี้ คณะผู้จัดงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะสามารถมาร่วมงานดังกล่าวได้ และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(กนิษฐา กสิณอุบล)

กรรมการผู้จัดการ

สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์

โครงการทนายวัฒนธรรมสัญจรที่เชียงใหม่
ประชุมเชิงปฏิบัติการ “คุ้มครองและส่งต่อ มรดกเชียงใหม่”
วันหยุดสัปดาห์ที่ 8 – วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม 2562
ณ ห้องประชุมอินทนิล สำนักบริการวิชาการ (Uniserv) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปัจจุบัน มรดกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะแต่ละท้องถิ่นแต่ละพื้นที่ล้วนต้องการอัตลักษณ์ที่บ่งชี้ความโดดเด่นและตัวตนของตัวเอง อัตลักษณ์ทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมนี้เป็นเครื่องมือสำคัญที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้คนของแต่ละเมือง เป็นสิ่งที่คนในสังคมนั้นๆ ร่วมกันเป็นเจ้าของ ด้วยเหตุนี้ หน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบ บริหารจัดการ ปกป้อง คุ้มครอง อนุรักษ์และฟื้นฟู จึงเป็นภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงด้วย

สยามสมาคมไพเราะบรมราชูปถัมภ์ โดยแผนกพิทักษ์มรดกสยาม ได้ดำเนินโครงการ “เสริมสร้างและพัฒนากฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการมรดกวัฒนธรรม” ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ ในกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนและชุมชนต่างๆ ในประเทศไทยจำนวนมาก เอาใจใส่เรื่องการปกป้องมรดกวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่มีเพียงไม่กี่ชุมชนเท่านั้นที่สามารถจะหยิบยกข้อกฎหมายมาใช้เพื่อยับยั้งการทำลายมรดกวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนได้จนสำเร็จ สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมของเราได้มีการเผยแพร่ความรู้ในเรื่องนี้ไม่เพียงพอ และขาดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างท้องถิ่น ทั้งที่ยังมีผู้สนใจอีกมากมายในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศที่ประสงค์จะได้รับความรู้และโอกาสในการพบปะหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและผู้มีประสบการณ์

แผนกพิทักษ์มรดกสยาม จึงขยายขอบเขตการทำงานออกไปยังภูมิภาค โดยเริ่มที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเมืองที่มีมรดกวัฒนธรรมมากมาย กระจายอยู่ไปทั่วทุกพื้นที่ มีทั้งที่มีคุณค่าความสำคัญในระดับประเทศ ระดับเมือง และระดับชุมชน จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาเครื่องมือ ระเบียบ กฎหมาย รวมทั้งกลไกต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนการอนุรักษ์ทุนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาทุนที่มีอยู่อย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนสำหรับปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เกิดการทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการมรดกวัฒนธรรม และเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่จำเป็น ให้เท่าทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น
๒. เพื่อแนะนำหนังสือ “ทนายวัฒนธรรม: ใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมชุมชน” ซึ่งรวบรวมกรณีศึกษาจากหลายจังหวัด และรวบรวมกฎหมายฉบับสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการมรดกวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ

กลุ่มเป้าหมาย

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ประชาชนชาวเชียงใหม่ที่ต้องการมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนามรดกวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่
- นิสิตนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สื่อมวลชน
- ผู้สนใจทั่วไป

ผู้รับผิดชอบโครงการ

- คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- หอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่
- สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ โดย แผนกพิทักษ์มรดกสยาม

วิธีดำเนินการ

- จัดเวทีเสวนา ๓ หัวข้อ
- ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบัญญัติท้องถิ่น
- เสนอข้อสรุปจากการประชุมเชิงปฏิบัติการต่อรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระยะเวลา

วันที่ ๘ - ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สถานที่

ห้องประชุมฝ้ายคำ โรงแรมยูนิเซิร์ฟ (สำนักบริการวิชาการ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเสวนา

ประเด็นที่ 1

ช่วงหลวงเวียงแก้ว :

ความพยายามของประชาชนในการเข้ามามีส่วนในการจัดการมรดกประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเพื่ออนาคตของเมือง

ช่วงหลวงเวียงแก้ว เคยถูกใช้เป็นทัศนสถานหญิง ต่อมาภาคประชาชนและองค์กรปกครองท้องถิ่นได้ทำหนังสือถึงกรมราชทัณฑ์เพื่อขอใช้ประโยชน์และได้รับการตอบรับ เมื่อทัศนสถานหญิงย้ายออกไป สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกลับมีโครงการในพื้นที่ช่วงหลวงเวียงแก้ว ซึ่งภาคประชาชนไม่เห็นด้วย จนในที่สุด จังหวัดเชียงใหม่ได้ทำการประกวดแบบโครงการพัฒนาพื้นที่ทัศนสถานหญิงเดิม และได้ผู้ชนะการประกวดแบบ โดยมีประชาชนเข้าร่วมในกระบวนการประกวดแบบประมาณ 700 คน ทำให้เป็นข้อยุติความขัดแย้ง ในเรื่องของการรื้อหรือไม่รู้อาคารคุกเดิม แนวทางการออกแบบพื้นที่เป็นที่ยอมรับในกระบวนการกันทุกฝ่าย ทั้งนี้ แบบที่ชนะการประกวด ได้ให้เหตุผลเป็นการให้ความเคารพกับความเป็นมาทางประวัติศาสตร์พื้นที่ยุคสร้างเมือง และสอดคล้องกับความต้องการพื้นที่สาธารณะในยุคปัจจุบันและอนาคตของเมือง

ก่อนที่จะมีการพัฒนาปรับปรุงตามรูปแบบที่ชนะการประกวด ประชาชนได้ขอให้ทางกรมศิลปากรเข้ามาทำการขุดตรวจทางโบราณคดีเพื่อทราบความเป็นมาของพื้นที่เก็บไว้ แต่เมื่อกรมศิลปากรได้เข้ามาขุดตรวจทางโบราณคดีโดยใช้งบประมาณโครงการพัฒนาพื้นที่ทัศนสถานหญิงเดิมเป็นช่วงหลวงเวียงแก้ว กลับได้มีการประกาศเป็นเขตโบราณสถาน อีกทั้งยังมีมติให้เก็บอาคารคุกที่ประชาชนเห็นว่าควรให้มีการรื้อถอนออกไป และให้จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการทำการปรับแบบตามที่กรมศิลปากรเห็นควร

จังหวัดเชียงใหม่โดยคณะกรรมการช่วงหลวงเวียงแก้ว ได้หารือกับผู้ชนะการประกวดแบบ และคณะกรรมการตัดสินใจประกวดแบบพร้อมทั้งตัวแทนภาคประชาสังคม เห็นร่วมกันว่าควรมีการพิจารณาหลักการเหตุผลของทั้งสองส่วน คืองานโบราณคดี และงานพัฒนาพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับประชาชน อีกทั้งเคารพในแบบที่ชนะการประกวดจากประชาชน ดังนั้น จึงได้ขอปรับเปลี่ยนอาคารที่กรมศิลป์เสนอให้มีการเก็บรักษาไว้ และเคารพต่อกรมศิลปากรในการขุดตรวจทางโบราณคดีในพื้นที่ให้ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยมีหนังสือขออุทธรณ์มติไป

ผลปรากฏว่าในการประชุมคณะกรรมการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2562 กรมศิลปากรยืนยันมติเดิม(4 ตุลาคม 2560) ที่มีเนื้อหาสำคัญให้เก็บอาคารบัญชาการ อาคารเรือนเพ็ญ และอาคารแว่นแก้ว แนวกำแพง หอคอยมูมเรือนจำ และให้ทางจังหวัดเชียงใหม่ปรับแก้แบบสร้างสวนสาธารณะเสนอให้กรมศิลปากรพิจารณาอีกครั้ง โดยหลักการนี้คือให้ยึดตามการตัดสินใจของกรมศิลปากร

ในกรณีเช่นนี้จะเห็นว่า ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสนใจที่จะอนุรักษ์ พื้นฟู และเก็บรักษาคุณค่าทางจิตวิญญาณของสถานที่เอาไว้ แต่มีความขัดข้องกับหน่วยงานของรัฐที่มีมุมมองที่แตกต่างออกไป มีกระบวนการทำงานแบบรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ที่สำคัญคือไม่มีช่องทางที่จะให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

ขณะนี้ ประชาชนขอเสนอให้มีการจัดการพื้นที่จำนวนประมาณ 20 ไร่ กลางเมืองเก่าเชียงใหม่โดยขอให้รัฐบาลกระทรวงวัฒนธรรม และกรมศิลปากร สนับสนุนการแก้ไขข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและอนุรักษ์มรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยให้ภาคประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

ประเด็นที่ 2
การพัฒนาที่ดินวัดร้าง ที่ดินธนารักษ์ในเมืองเก่า
เพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณค่าภูมิสถาปัตยกรรมของเมือง คุณค่าประวัติศาสตร์ของพื้นที่
และคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น

เมืองเก่าเชียงใหม่เป็นจุดเริ่มต้นของการขยายตัวเป็นเมือง ที่ดินใจกลางเมืองใช้ประโยชน์ในการอยู่อาศัยมาเนิ่นนาน ถูกแบ่งสรรปันส่วนเป็นมรดกตกทอดมาหลายรุ่น ใจกลางเมืองจึงเป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัยหนาแน่น แทบไม่เหลือพื้นที่ว่างเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตสี่เหลี่ยมคูเมืองเก่า พื้นที่ที่จะนำมาพัฒนาเป็นพื้นที่สาธารณะที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์พอจะมีอยู่บ้าง ได้แก่ พื้นที่วัดร้างซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พื้นที่ของกรมธนารักษ์ ซึ่งโดยมากจะให้ส่วนราชการและเอกชนเช่าใช้ประโยชน์ จะมีพื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่อำเภอรับผิดชอบดูแลอยู่บ้างไม่มากนัก ส่วนพื้นที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นมักใช้ประโยชน์เป็นสวนสาธารณะหรือทำโครงการต่างๆ อยู่แล้ว แต่มีไม่มากนัก

ประเด็นสำคัญก็คือ หน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบพื้นที่เหล่านี้มีกฎหมายและระเบียบของตนเอง รวมทั้งเป้าหมายของหน่วยงานตนเอง แต่ไม่มีหน่วยงานไหนที่จะเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง แล้วพิจารณาใช้พื้นที่ว่างของหน่วยงานต่างๆ เหล่านั้นให้ เป็นไปตามความต้องการของประชาชนโดยส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับเมืองให้มากที่สุด และการจัดสรรพื้นที่ให้เอกชนเช่าใช้ประโยชน์เพื่อเก็บเงินรายได้เข้ารัฐไม่อาจเปรียบเทียบกับ การเสียโอกาสพัฒนาเมืองได้เลย ถ้าหากที่ดินเหล่านี้ ถูกพัฒนาอย่างเหมาะสมจะช่วยให้เมืองได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากสภาพภูมิทัศน์เมืองที่ดีขึ้น ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น จะต้องดำเนินการอย่างไรในทางการจัดการ การบริหารงาน โครงสร้าง ข้อระเบียบกฎหมาย เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการพื้นที่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเมืองโดยภาพรวมต่อไป

ประเด็นที่ 3
การอนุรักษ์เรือนโบราณ (กรณีศึกษาเรือนโบราณสันป่าตอง)

เรือนโบราณเป็นสิ่งบ่งบอกลักษณะเฉพาะตัวของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และชาติพันธุ์ของผู้เป็นเจ้าของ เป็นที่สถิตยของความทรงจำและจิตวิญญาณของบรรพบุรุษ เมื่อมีมากจนรวมกันเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน อาจมิใช่เป็นเพียงมรดกของคนใดคนหนึ่ง จะว่าไปแล้วก็เป็นมรดกตกทอดทางประวัติศาสตร์ของสังคมหรือท้องถิ่นนั้นๆ ร่วมกัน กรณีศึกษาของสันป่าตอง มีคนจำนวนมากที่ยังผูกพันกับเรือนโบราณ ยอมตายติดบ้านไม่ย้ายไปไหน มีคนจำนวนหนึ่งต้องจำใจยอมขายเรือนเก่าด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ และยังมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่มองเห็นเรือนไม้เก่าของบรรพบุรุษเป็นสิ่งสะท้อนของความยากจน จึงไม่มีใครจะเก็บรักษาไว้ ยอมขายหรือรื้อทิ้งไปเพื่อสร้างบ้านเรือนแบบสมัยใหม่ กว่าที่จะมองเห็นคุณค่าในสิ่งที่เคยมีก็สายเกินไป

การพยายามให้คนในชุมชนที่ไม่สนใจเรือนโบราณกลับมาเห็นของคุณค่านั้น เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ไม่อาจทำสำเร็จได้ด้วยการอบรมสั่งสอน หากแต่ต้องอาศัยกลวิธีหลายอย่าง เช่น การพูดคุยเรื่องประวัติศาสตร์ของชุมชน หรือการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือสื่อความงามของเรือนโบราณ แม้กระทั่งอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาแสดงความนิยมชมชอบ ให้ความรู้ หรือบ่งบอกคุณค่าที่แตกต่างและไม่อาจจะหาได้จากที่อื่นอีก ซึ่งวิธีการเหล่านี้ล้วนอาศัยเวลาที่เน้นซ้ำค่อยเป็นค่อยไป ชัดแย้งกับสถานการณ์ของการสูญเสียเรือนโบราณนับ 10 หลังภายในเวลาไม่กี่ปี

เป็นไปได้หรือไม่ อย่างไร ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเข้ามาช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ และการบริหารจัดการเรือนเหล่านี้ ให้เป็นสมบัติของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์แก่คนในชุมชนและสาธารณะต่อไป มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบัญญัติใดที่จะเอื้อให้ดำเนินการดังกล่าวได้ หรือจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบัญญัตินั้น อย่างไร

กำหนดการ
ประชุมเชิงปฏิบัติการ “คุ้มครองและส่งเสริม มรดกเชียงใหม่”
วันพฤหัสบดีที่ 8 – วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม 2562
ณ ห้องประชุมอินทนิล สำนักบริการวิชาการ (Uniserv) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วันพฤหัสบดีที่ 8 สิงหาคม 2562

- 09:00 น. ลงทะเบียน
- 09:30 น. กล่าวต้อนรับโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย วิสุทธิศักดิ์
คณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 10:00 น. “กฎหมายกับงานบริหารจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม” ช่วงที่ 1 โดย
- ดร.พงษ์สวัสดิ์ อักษรสวัสดิ์ ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายสิทธิชุมชน มรดกวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม
- ดร. ยงธนิศร์ พิมลเสถียร นักวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ดร. ปิติเทพ อยู่ยืนยง อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 11:30 น. “กฎหมายกับงานบริหารจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม” ช่วงที่ 2 โดย
- คุณทัศนัย บุรณุปกรณ์ นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ (กำลังหาบาม)
- คุณมาลีภรณ์ คุ่มเกษม ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ กรมศิลปากร
- คุณอารีย์ พันธุ์จันทร์ นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ดำเนินรายการโดย คุณสุวารี วงศ์ทองแก้ว ผู้อำนวยการ หอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่
- 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13:00 น. ชี้แจงวิธีการดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดย คุณกนิษฐา กลินอุบล กรรมการผู้จัดการ
สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์
- 13:30 น. แนะนำหัวข้อการประชุม 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ คุ่มเวียงแก้ว วัดร้าง และเรือนโบราณ
โดย รองศาสตราจารย์ ดร. วรลัญจก์ บุญยสุรัตน์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคุณเจมส์ สเต็นท์ ประธานคณะกรรมการพิทักษ์มรดกสยาม สยามสมาคมฯ
- 14:00–14:30 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 14:30–16:30 น. แบ่งกลุ่มประชุมเชิงปฏิบัติการ

ประชุมกลุ่มช่วงที่ 1 - ร่วมกันระบุปัญหาและอุปสรรค ผู้มีส่วนได้เสียและแรงจูงใจ

- กลุ่ม 1 ช่วงหลวงเวียงแก้ว: ประชาชนกับการมีส่วนร่วมจัดการมรดกประวัติศาสตร์
วัฒนธรรมเพื่ออนาคตของเมือง
ผู้ดำเนินการประชุม ดร.ยงธนิศร์ พิมลเสถียร
- กลุ่ม 2 การพัฒนาที่ดินวัดร้าง ในเมืองเก่า เพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณค่า
ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ของพื้นที่ และคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น
ผู้ดำเนินการประชุม คุณสุตารา สุขฉายา
กรรมการพิทักษ์มรดกสยาม สยามสมาคมฯ

- กลุ่ม 3 การอนุรักษ์เขื่อนโบราณ
ผู้ดำเนินการประชุม *คุณธิดา นิตดา จินาจันทร์*
นักวิจัยกลุ่มล้านนาคดี สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม 2562

09:00 น. ลงทะเบียน

09:30–11:00 น. ประชุมกลุ่มช่วงที่ 2 – ข้อเสนอในการแก้ปัญหา

11:00–12:00 น. สรุปข้อมติจากที่ประชุมเชิงปฏิบัติการ

12:30 น. กล่าวปิดการประชุมโดย *คุณพิศกุลแก้ว ไกรฤกษ์* นายกสยามสมาคมฯ

13:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

จบรายการ